

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011950
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123011950.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.07.2024, v trestnej veci proti obžalovanej ml. A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/72/2023 zo dňa 15.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil Okresnému úradu Prešov na prejednanie priestupku trestnú vec obž. ml. A. B., na ktorú bola dňa 04.12.2023 podaná obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 2Pv 280/23/7707-22 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, ktorý mala spáchať tak, že

- spoločne s maloletou C. D., dňa 26.04.2023 v čase o 17.10 hod. v obchodnom dome E. na Ul. B. X v F. odcudzili tovar a to tak, že dňa 26.04.2023 v čase o 16.50 hod. vošli na predajnú plochu, kde si do nákupného košíka vložili tovar a to 2 ks fľaša Jagermeister v objeme 0,7 l spolu v hodnote 36,98,- eur, 1 ks sendvič v hodnote 2,99,- eur, 1 ks cestoviny v hodnote 2,15,- eur, 1 ks plyšovú hračku v hodnote 9,39,- eur, 1 ks plyšovú hračku v hodnote 5,89,- eur, 1 ks čipsy zn. Pringles v hodnote 3,15,- eur, 1 ks Disney bublifuk v hodnote 0,69,- eur, 1 ks fľašu Jagermeister v objeme 0,04 l v hodnote 1,99,- eur a sladký nápoj FANTA, následne v čase o 17.03 hod. prešli do prezliekacej kabínky, kde si všetok tovar vložili do rucksaku čiernej farby, zn. Vans off the Wall patriaceho obvinenej, okrem sladkého nápoja FANTA, následne sa odobrali k samoobslužným pokladniám, pričom s uvedeným tovarom v rucksaku, ktorý mala na chrbte maloletá C. D., pri samoobslužných pokladniach zaplatili iba za sladký nápoj FANTA a so zvyšným tovarom v rucksaku prešli pokladničnou zónou bez zaplattenia, čím tak spôsobili škodu pre spoločnosť G. E. H. H., a. s., sídlo I. J. H. X, XXX XX K. - L. D. M., IČO: XXXXXXXX, v celkovej hodnote 63,25,- eur, pričom obvinená bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá a to Obvodným oddelením PZ Košice - Staré Mesto blokovou pokutou zaplattenou na mieste, číslo pokutového bloku: X.XXXXXXX vo výške 10,- eur zo dňa 08.04.2023, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 08.04.2023.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú dodatočne písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona a § 95 ods. 2 Tr. zákona, pričom konštatoval, že došlo k naplneniu všetkých znakov žalovaného trestného činu, avšak vzhľadom na vek obžalovanej, ktorá v čase spáchania skutku nemala ani 17 rokov a jej povahové vlastnosti, dospel k záveru, že obdobie apríla 2023, v ktorom spáchala priestupok proti majetku a následne aj prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g)

Tr. zákona, vyhodnotil ako problémové obdobie, nakoľko mimo neho vedie riadny život a závažnosť jej skutku vyhodnotil ako malú. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí tiež poukázal na to, že obžalovaná konala s ďalšou osobou a že spáchaným skutkom nevznikla ani len malá škoda. Preto následne vec postúpil na prejednanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho uznesenia taktiež kládol do popredia prevýchovnú funkciu trestného práva. Súd podľa názoru prokurátora v zásade správne vyhodnotil dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní, kedy konštatoval naplnenie všetkých formálnych znakov stíhaného trestného činu, avšak s aplikáciou ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona sa okresný prokurátor nestotožnil. Primárne poukázal na to, že z hľadiska systematiky osobitnej časti Trestného zákona je trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona zaradený do štvrtej hlavy osobitnej časti, nazvanej trestné činy proti majetku, pričom chráneným objektom v tomto prípade je ochrana vlastníckeho práva a práv spojených s držbou vecí. Z uvedeného podľa prokurátora vyplývalo, že účelom ustanovenia § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona je ochrana spoločnosti pred špecifickým druhom páchatelov a to osôb, ktoré sa v období 12 mesiacov opätovne dopustia priestupku proti majetku. Opätovné spáchanie priestupku v období 12 mesiacov od prvotného postihnutia je natoľko spoločensky závažné, že ho zákonodarca „povýšil“ na úroveň trestného činu. V tejto súvislosti bolo nutné poukázať na to, že zákon o priestupkoch nepozná takú skutkovú podstatu priestupku, ktorá by postihovala tak špecifické konanie ako to, o ktoré v danej veci ide. Na základe uvedeného mal okresný prokurátor za to, že konanie obžalovanej nie je možné považovať za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ale zákonné je ho právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona. Pokiaľ okresný súd mienil v uvedenej veci klásť do popredia prevýchovnú funkciu, okresný prokurátor poukázal na to, že Trestný zákon ponúka široké spektrum právnych prostriedkov, ktoré je vo vzťahu k mladistvej možné aplikovať aj pri zákonnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, medzi ktoré patrí napríklad upustenie od potrestania alebo podmienené upustenie od potrestania pri súčasnom uplatnení napomenutia s výstrahou. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie sťažnosti okresný prokurátor navrhol, aby sťažnostný súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a uložil mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedla, že sťažnosť okresného prokurátora považuje za bezdôvodnú, pretože jej konanie nevykazuje znaky stíhaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, ale maximálne vykazuje znaky priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a riadne odôvodnené. Obžalovaná sa v plnom rozsahu stotožnila s napadnutým uznesením a s jeho podrobným odôvodnením, ktoré sa venuje každej okolnosti až priam detailne, a preto je toto uznesenie presvedčivé, čím značne prevyšuje ústavnoprávne požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Dokonca v zmysle rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR je známe, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Iba takéto rozhodnutie je podľa obžalovanej preskúmateľné a účastníkom umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho zámery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Naproti tomu je sťažnosť okresného prokurátora veľmi všeobecná a stručná, pričom spochybňuje aplikáciu § 10 ods. 2 Tr. zákona, pričom toto ustanovenie súd ani len neaplikoval. Napadnuté uznesenie okresného súdu je totiž založené na aplikácii § 95 ods. 2 Tr. zákona. Podľa § 94 ods. 1 Tr. zákona - Osoba, ktorá v čase spáchania trestného činu dovŕšila štrnásť rok a neprekročila osemnásť rok svojho veku, sa považuje za mladistvú. Keďže obžalovanej bolo vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, v dôsledku čoho bolo vyšetrowanie zamerané na skutok tomu zodpovedajúci, ktorý je nepochybne prečinom, je vždy povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní sa zaoberať aj tzv. materiálным korektívom v zmysle § 95 ods. 2 Tr. zákona.

Podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona - Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa § 95 ods. 2 Tr. zákona - Prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá. Odôvodnenie sťažnosti okresného prokurátora nie je ničím podložené, ale preto ide iba o konštatáciu, že ak už skôr došlo k drobnej krádeži, nemôže ísť pri druhej drobnej krádeži o priestupok, avšak ani predchádzajúca drobná krádež (teda v podstate priestupok) nevylučuje uplatnenie § 95 ods. 2 Tr. zákona, pretože toto ustanovenie neobmedzuje jeho použitie iba pri prvej krádeži, ale jediným kritériom je malá závažnosť. Skutočnosť, že mladistvý páchatel sa už skôr dopustil drobnej krádeže, nevylučuje možnosť uplatnenia § 95 ods. 2 Tr. zákona o malej závažnosti prečinu. Ukradnutie zopár vecí z veľkého obchodného reťazca E., pričom došlo k prichyteniu pracovníkom SBS a nevznikla žiadna škoda, je podľa názoru obžalovanej nepochybne činom, ktorého závažnosť je malá. Stíhaný skutok napĺňa znaky priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch - Priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi. Zákonným spôsobom vybavenia vecí je postúpenie vecí na priestupkové konanie. Vzhľadom na uvedené obžalovaná navrhla, aby sťažnostný súd sťažnosť okresného prokurátora zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd na podklade takto podanej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku uznesenia predchádzalo a dospel k nasledovným záverom.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutom na spravodlivé rozhodnutie. Z dôvodov napadnutého uznesenia vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva aj skutočnosť, ako okresný súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého uznesenia podrobné, a preto na tieto krajský súd aj poukazuje.

Krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa správne ustálil skutkový priebeh konania obžalovanej, o ktorom vzhľadom na vykonané a dostupné dôkazy neboli dôvodné pochybnosti a bolo preukázané, že samotný skutok, ktorý sa kladie obžalovanej za vinu, sa stal, má formálne znaky trestného činu a spáchala ho obžalovaná. Aj podľa názoru krajského súdu vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaná sa dopustila konania, ktoré formálne spĺňa znaky žalovaného trestného činu. Obžalovaná po formálnej stránke naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, keďže si svojím konaním prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá. Napriek uvedenému však súd prvého stupňa neuznal obžalovanú za vinnú zo spáchania uvedeného skutku, ale rozhodol o postúpení vecí orgánu príslušnému na prejednanie priestupku.

Toto svoje rozhodnutie súd prvého stupňa oprel predovšetkým o skúmanie materiálnej stránky trestného činu v zmysle § 95 ods. 2 Tr. zákona a dospel k záveru, že doterajšie prejednanie vecí v trestnom konaní a následné postúpenie na prejednanie vecí ako priestupku bude pre obžalovanú postačujúce. Taktiež uviedol, že u mladistvých páchatelov sa do popredia oproti represívnej funkcii trestného práva má dávať prevýchovná funkcia a čo najmenší dosah na ich ďalší život a spoločenské uplatnenie, pričom vzal do úvahy aj to, že až po spáchaní skutku došlo aj k zvýšenému vplyvu rodičov na obžalovanú, ako aj k jej reálnemu prehodnoteniu svojho konania a k snahe pracovať na sebe.

Je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že účelom ustanovenia § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona je ochrana spoločnosti pred špecifickým druhom páchatelov a to osôb, ktoré sa v období 12 mesiacov opätovne dopustia priestupku proti majetku. Z lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov u obžalovanej vyplývalo, že dňa 08.04.2023 sa táto dopustila priestupku proti majetku a následne sa žalovaného skutku dopustila dňa 26.04.2023, čiže v období 12 mesiacov od prvotného postihnutia. V zmysle vyššie uvedeného, konanie obžalovanej, by bolo možné posudzovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g)

Tr. zákona. Avšak dňa 08.02.2024 Národná rada SR schválila zákon č. 40/2024, ktorým sa okrem iného menil aj Trestný zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ústavný súd SR svojím

rozhodnutím sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28.02.2024 na návrh prezidentky SR, skupiny 36 poslancov a skupiny 39 poslancov zo dňa 08.02.2024 pozastavil účinnosť čl. I, čl. II bodu 39 a 134 v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4 a čl. XVII zákona zo dňa 08.02.2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Zmena zákona sa dotýkala aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na čl. I bod 90. zákona č. 40/2024 Z. z. citujúc: „V § 212 ods. 1 sa vypúšťa písm. g/“ platí, že čin, ktorý vykazuje znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu krádeže v zmysle § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, nie je možné posudzovať ako trestný čin podľa Trestného zákona.

Krajský súd uvádza, že všetky zmeny týkajúce sa Trestného zákona, ktoré boli schválené v čl. I, do rozhodnutia krajského súdu nenadobudli účinnosť. Dňa 03.07.2024 (v čase rozhodovania krajským súdom v danej veci) bolo vyhlásené rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 3/2024, ktorým Ústavný súd SR rozhodol, že ustanovenia čl. I bodu 198 v časti týkajúcej sa § 438k ods. 1 a ods. 5, čl. II bodu 134 v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4 a čl. XVII bodu 7 zákona č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, vo zvyšnej časti ustanovenia čl. I návrhom Ústavný súd SR nevyhoviel. Z toho vyplýva, že čl. I bod 90. zákona č. 40/2024 Z. z. je v súlade s Ústavou SR.

Nález Ústavného súdu SR PL.ÚS 3/2024 vo veci zákona č. 40/2024 Z.z. bol dňa 06.08.2024 zverejnený v Zbierke zákonov SR. Dňom vyhlásenia zanikajú účinky uznesenia Ústavného súdu SR z 28.02.2024, ktorým súd čiastočne pozostavil účinnosť novely Tr. zákona publikovanej pod číslom 40/2024 Z.z. Tá preto nadobudla účinnosť v tej časti, v ktorej súd pôvodne pozostavil jej účinnosť s výnimkou ustanovení, o ktorých súd rozhodol, že nie sú v súlade s Ústavou SR.

Na základe vyššie uvedeného vyplývalo, že v čase rozhodovania krajským súdom, bolo zrejmé, že zverejnením nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov dôjde k zániku trestnosti činu podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona. Za tejto situácie potom keďže konanie obžalovanej by bolo možné posúdiť ako priestupok, potom krajský súd zamietol sťažnosť okresného prokurátora.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 372/1990 o priestupkoch, priestupky prejednávajú obvodné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

So zreteľom na zákonné ustanovenia a na konanie obžalovanej, ktoré tvorí podstatu skutku, sťažnostný súd uzavrel, že žalovaný skutok by mohol napĺňať znaky priestupku. Preto súd prvého stupňa správne rozhodol (aj keď z iného dôvodu), keď vec postúpil v zmysle § 280 ods. 2 Tr. poriadku Okresnému úradu Prešov ako orgánu príslušnému na jej prejednanie ako priestupku.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol sťažnosť prokurátora s tým, že v čase rozhodovania okresného súdu bolo možné s názorom okresného súdu o závažnosti skutku polemizovať. V dôsledku zmeny právnej úpravy zrejmej v čase rozhodovania krajského súdu však nebolo možné sa s podanou sťažnosťou stotožniť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.